

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Ing. A. M.**, bytom v D., B. ul. č. X. zastúpeného JUDr. J. V., advokátom v N., H. č. X, proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v D.**, Námestie slobody č. 1, o žiadosti o oslobodenie od súdneho poplatku v konaní o preskúmanie rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, o odvolaní žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline z 15. mája 2008, č. k. 20S/19/2007-53, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline z 15. mája 2008, č. k. 20S/19/2007-53, **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Žiline uznesením z 15. mája 2008, č. k. 20S/19/2007-53, nepriznal žalobcovi oslobodenie od súdneho poplatku v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 00044/2007 z 11. septembra 2007, v spojení s rozhodnutím č. 00044 z 31. júla 2007, o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobcu. V odôvodnení uviedol, že podľa zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch /ďalej len „zákon o súdnych poplatkoch“/ nie je od povinnosti zaplatiť súdny poplatok oslobodené konanie ani žalobca, ktorý žiada preskúmať rozhodnutie orgánu verejnej správy týkajúce sa skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Žalobca preto má povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 2 000 Sk.

Krajský súd skúmal aj žiadosť žalobcu o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 Občianskeho súdneho poriadku /ďalej len „OSP“/, ktorá bola obsiahnutá v žalobe. Po zhodnotení príjmovej, majetkovej aj osobnej situácie žalobcu s prihliadnutím aj na výšku súdneho poplatku, krajský súd zistil, že žalobca nesplňuje podmienky pre oslobodenie od súdneho poplatku.

Včas podaným odvolaním žalobca žiadal, aby odvolací súd zrušil uznesenie súdu prvého stupňa a vrátil vec krajskému súdu na nové konanie. Namietal, že krajský súd vec nesprávne právne posúdil. Tvrdil, že predmetom konania je určenie neplatnosti rozviazania pracovného pomeru, ktoré je obsiahnuté v napadnutom rozhodnutí o rozviazaní jeho štátnozamestnaneckého pomeru, a preto je oslobodený od povinnosti platiť súdny poplatok za návrh podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona o súdnych poplatkoch. Poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. novembra 2007, č. k. 6 Sžo 154/2007, v ktorom súd priznal oslobodenie od súdnych poplatkov v obdobnom prípade.

Pokiaľ ide o majetkové pomery žalobca namietal, že krajský súd neúplne zistil skutkový stav, nakoľko jeho súčasné osobné, majetkové a zárobkové pomery odôvodňujú priznanie oslobodenia od všetkých súdnych poplatkov. Spoluvlastnícke práva k osobnému motorovému vozidlu, 3 – izbovému bytu a garáži podľa názoru žalobcu nemožno považovať za nadštandardné majetkové pomery.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§ 10 ods. 2 OSP/ preskúmal napadnuté uznesenie v rozsahu dôvodov uvedených v odvolaní /§ 212 ods. 1 OSP/ a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu nie je možné vyhovieť.

Zo spisu vyplýva, že žalobca sa svojou pôvodnou žalobou domáhal preskúmania rozhodnutia žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru podľa § 40 ods. 2 písm. a) a § 126 písm. b) zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe. V žalobe zároveň poukázal na to, že toto konanie je vecne oslobodené od súdnych poplatkov podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona o súdnych poplatkoch a zároveň žiadal o oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP.

Právne vzťahy týkajúce sa povinnosti platiť súdne poplatky upravuje zákon o súdnych poplatkoch, ktorý v § 4 výslovne ustanovuje vecné a osobné oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky.

Uvedené zákonné ustanovenie však neobsahuje vecné oslobodenie od súdnych poplatkov v konaní o žalobe, ktorej predmetom je rozhodnutie o skončení štátnozamestnaneckého pomeru, ani osobné oslobodenie žalobcu v takomto konaní.

Odvolací súd zdôrazňuje, že pracovný pomer a štátnozamestnanecký pomer nie sú totožné právne vzťahy. Ich obsah nie je rovnaký a je upravený v dvoch samostatných zákonoch, preto nemožno žalobcovi priznať oslobodenie od povinnosti platiť súdny poplatok podľa § 4 ods. 2 písm. d) zákona o súdnych poplatkoch. Pokiaľ by sa oslobodenie od povinnosti platiť súdne poplatky malo vzťahovať aj na konanie vo veciach súdneho prieskumu rozhodnutí orgánov verejnej správy týkajúce sa ukončenia štátnozamestnaneckého pomeru, muselo by takéto oslobodenie byť priamo uvedené v zákone.

Odvolací súd považuje za správny právny názor súdu prvého stupňa, podľa ktorého zákon o súdnych poplatkoch nemožno používať analogicky.

Individuálne oslobodenie od súdnych poplatkov podľa § 138 OSP môže súd priznať, ak to pomery účastníka odôvodňujú a ak nejde o svojvoľné alebo zrejme bezúspešné uplatňovanie alebo bránenie práva. Pre posúdenie možnosti priznania takéhoto oslobodenia súd zisťuje osobné, majetkové a zárobné pomery, pričom berie do úvahy všetky individuálne okolnosti daného prípadu, vrátane výšky súdneho poplatku, aby nedošlo k situácii, že neschopnosťou účastníka konania zaplatiť neúmerne vysoký súdny poplatok dôjde k porušeniu jeho práva v prístupe na súd.

Z vykonaného dokazovania vyplýva, že krajský súd dôsledne zisťoval majetkové aj osobné pomery žalobcu, pričom vzal do úvahy aj výšku súdneho poplatku. V odvolaní žalobca neuvádza ďalšie dôvody, ktoré by spochybňovali správnosť rozhodnutia krajského súdu o skutočnosti, že osobné, majetkové a zárobné pomery umožňujú žalobcovi zaplatiť poplatok za podanie žaloby vo výške 2 000 Sk.

Odvolací súd ešte uvádza, že uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 27. novembra 2007, č. k. 6 Sžo 154/2007, na ktoré poukázal žalobca, riešilo otázku priznania oslobodenia od súdneho poplatku podľa § 138 OSP a osobné, majetkové a zárobné pomery účastníka hodnotil v konkrétnej veci na základe iných skutkových okolností.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto rovnako, ako súd prvého stupňa zistil, že v preskúmvanej veci neboli dané podmienky na oslobodenie od súdnych poplatkov, a preto napadnuté uznesenie Krajského súdu v Žiline potvrdil podľa § 219 OSP ako vecne správne.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol tak ako je uvedené vo výroku tohto uznesenia, lebo žalobca v tomto konaní nebol úspešný a žalovaný si náhradu trov odvolacieho konania neuplatnil.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 19. novembra 2008

JUDr. Elena Závadská, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :
Mária Kráľová